

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Urto/1/2013
Identifikačné číslo spisu:	9013899576
Dátum vydania rozhodnutia:	27.02.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Pavol Toman
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:9013899576.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Tomana a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Gabriely Šimonovej na neverejnom zasadnutí konanom dňa 27. februára 2013, v konaní o uznaní cudzieho rozhodnutia, prerokoval odvolanie odsúdeného E. Z. proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 18. decembra 2012, sp. zn. 3 Ntc 9/2012, a rozhodol

rozhodol:

Podľa § 518 ods. 4 Tr. por. odvolanie odsúdeného E. Z. sa z a m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Krajského súdu v Trnave z 18. decembra 2012, sp. zn. 3 Ntc 9/2012, boli podľa § 515 ods. 2 písm. b/ Tr. por. právoplatné rozsudky Českej republiky, a to:

rozsudok Okresného súdu Plzeň mesto, sp. zn. 3T/19/2008, z 5. januára 2010, ktorým bol občan Slovenskej republiky E. Z., nar. XX.X.XXXX v R., uznaný vinným zo spáchania trestného činu útoku na verejného činiteľa podľa § 155 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. Českej republiky a bol odsúdený k nepodmienečnému trestu odňatia slobody v trvaní 1 rok, na výkon ktorého bol zaradený podľa § 39a ods. 3 a § 39a ods. 2 písm. b/ Tr. zák. Českej republiky do väznice s dozorom,

rozsudok Mestského súdu v Brne, sp. zn. 2T/52/2010, z 13. júla 2010 v spojení s uznesením Krajského súdu v Brne, sp. zn. 5To/508/2010, z 10. novembra 2010 ktorým bol občan Slovenskej republiky E. Z., nar. XX.X.XXXX v R., uznaný vinným zo spáchania trestného činu úverového podvodu podľa § 250b ods. 1, ods. 3 Tr. zák. Českej republiky a trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1 Tr. zák. Českej republiky a bol odsúdený k nepodmienečnému trestu odňatia slobody v trvaní 3,5 roka za súčasného zrušenia výroku o treste z rozsudku Okresného súdu Plzeň mesto sp. zn. 3T/19/2008 z 5. januára 2010. Na výkon tohto trestu bol zaradený podľa § 39a ods. 2 písm. c/ Tr. zák. Českej republiky do väznice s ostrahou,

rozsudok Okresného súdu v Českých Budějoviciach, sp.zn. 2T/85/2010, z 10. decembra 2010 v spojení s uznesením Krajského súdu v Českých Budějoviciach, sp. zn. 4To/193/2011, z 28. júna 2011, ktorým bol občan Slovenskej republiky E. Z., nar. XX.X.XXXX v R., uznaný vinným zo spáchania trestného

činu úverového podvodu podľa § 250b ods. 1, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. Českej republiky, trestného činu úverového podvodu podľa § 250b ods. 1, ods. 3 Tr. zák. Českej republiky a trestného činu úverového podvodu podľa § 250b ods. 1 Tr. zák. Českej republiky a bol odsúdený za tieto trestné činy, ako aj za trestné činy, za ktoré bol uznaný vinným predchádzajúcimi rozsudkami (rozsudok Okresného súdu Plzeň mesto, sp. zn. 3T/19/2008, z 5. januára 2010 a rozsudok Mestského súdu v Brne, sp. zn. 2T/52/2010, z 13. júla 2010), k súhrnnému nepodmienečnému trestu odňatia slobody v trvaní 4 roky a 6 mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený podľa § 39a ods. 2 písm. c/ Tr. zák. Českej republiky do väznice s ostrahou,

uznané na území Slovenskej republiky, pričom bolo rozhodnuté, že vo výkone trestu sa bude pokračovať bez jeho premeny a odsúdený E. Z. bude vo výkone trestu odňatia slobody pokračovať v ústave na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odsúdený E. Z. odvolanie. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že jeho zaradenie na pokračovanie vo výkone trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia bolo nesprávne. V Českej republike vykonáva trest už 18 mesiacov vo väznici s dozorom, pričom o preradení z väznice s ostrahou do väznice s dozorom rozhodol Okresný súd Brno - venkov uznesením sp. zn. 1 Nt 1127/2011 zo dňa 26. júla 2011. Žiadal preto, aby bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade odvolania odsúdeného preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj jemu predchádzajúce konanie a zistil, že odvolanie nie je dôvodné.

K vonkajšej diferenciacii trestu je potrebné predovšetkým uviesť, že v zmysle príslušného ustanovenia o zaisťovaní vnútornej bezpečnosti vo väznici s dozorom (§ 52 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Českej republiky č. 345/1999 Sb.) sa odsúdení v priestoroch väznice pohybujú spravidla organizovane pod dohľadom zamestnanca väzenskej služby. Odsúdeným, u ktorých možno predpokladať, že to nezneužijú, môže riaditeľ väznice povoliť voľný pohyb mimo väznicu pri plnení pracovných úloh. V tomto smere možno konštatovať podobnosť s režimom v ústave so stredným stupňom stráženia, keď v zmysle ustanovenia § 13 ods. 3 zákona č. 475/2005 Z.z. o výkone trestu odňatia slobody a o zmene a doplnení niektorých zákonov sa odsúdení mimo ubytovní pohybujú pod dohľadom príslušníka zboru a do práce sa zaraďujú na pracoviská v ústave alebo mimo neho.

Pretože krajský súd rozhodol, že odsúdený E. Z. bude vo výkone trestu odňatia slobody uloženého českými súdmi pokračovať bez jeho premeny, je aj podľa názoru najvyššieho súdu správny výrok o zaradení odsúdeného na výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý je svojím charakterom najbližší zaradeniu z rozsudku českého súdu.

V podrobnostiach najvyšší súd poukazuje v celom rozsahu na podrobné odôvodnenie napadnutého rozsudku, s ktorým sa v celom rozsahu stotožňuje.

Pretože odvolanie odsúdeného E. Z. nebolo dôvodné, Najvyšší súd Slovenskej republiky ho podľa § 518 ods. 4 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.